

Øverst i bunken

Vi har spurt Sissel Gran, spesialist i klinisk psykologi, foredragshol og skribent, om litteratur og lesevaner.

PUBLISERT 5. mars 2009

PSY
KOL
OGI

Hva ligger øverst i bunken av faglitteratur akkurat nå?

- Jeg har parallellbunker. På toppen av den ene ligger Susan M. Johnsons *The Practice of Emotionally Focused Couple Therapy: Creating Connection*. Og på toppen ved siden av ligger en popularisert bok fra samme forfatter *Hold Me Tight - Seven Conversations for a Lifetime of Love*. Jeg har undervist mye om hennes tanker og prøver å snekre en emosjonsfokusert parterapi på norsk som er en kombinasjon av Johnson og John Gottmans tanker rundt kjønn og kommunikasjon, affektbevissthetstenknin-gen til Anne Johnsen og Jon T. Monsen, en liten dæsj imagoterapi, og selsvsagt mine egne tanker.

Hva leser du mest, artikler eller bøker?

- Bøker. Men jeg koser meg veldig med tidsskriftet *Psychotherapy Networker*. Det har jeg hatt i årevis. Mye av stoffet er dagsaktuelt, og jeg finner det veldig verdt å lese.

Abonnerer du på noe tidsskrift?

- *Fokus på familien*, det er norsk og fint. *Metaforum*, som er tidsskriftet til Norsk forening for familierapi. Det er utmerket, litt internt og ytterst sjarmerende - og så *Psychotherapy Networker*.

Er det en fagbok du savner på norsk?

- En fagbok om oppbruddet, som ikke er klisjépreget og bare handler om at det er trist at det er over, men som tar for seg de store vendepunktene i livet som fører til forandring,

som sykdom, barn eller brudd. Vi hygget oss veldig med Paul Watzlawicks *Change* da den kom, men den begynner å bli gammel (1974 red.anm.). En norsk fagbok om forandringens psykologi; det er det jeg stadig leter etter i min egen bokhylle.

Hva leser du av skjønnlitteratur?

- Det er mye. Men nå har jeg akkurat glefset meg gjennom den nye boka til Rebecca Miller, *Pippa Lees hemmelige liv*, en fiffig fortelling om en ung kvinne som gifter seg med eldre mann. Forfatteren er datter av Arthur Miller, som var gift med Marilyn Monroe. Og så har jeg nettopp lest *Vente blinke - Eit perfekt bilete av eit personleg indre* av Gunnhild Øyehaug. Det blir ofte disse parfoholdstingene. Jeg leter etter interessant materiale til mitt eget arbeid. Jeg holder også på med Mustafa Cans *Tett inntil dagene - fortellingen om min mor*, Siri Hustvedts *Med bind for øynene* og *The Complete Books of Aunts* av Rupert Christiansen, en helt sprø bok om tantenes historie - de moderlige, litterære eller eksentriske - som jeg har fått av niesen min. Den er veldig morsom.

Hva med poesi?

- Jeg er veldig glad i Helge Torvund. Hans *Sjelsord - Om terapi, poesi og hypnose* ligger her i «skal kjøpe»-bunken min. Den skal jeg ha. Han skriver godt og lager flotte dikt, og så er han en venn og kollega.

Boka du aldri vil glemme?

- Jane Eyre av Charlotte Brontë. Jeg glemmer aldri opplevelsen av å lese den da jeg var ung. Den var kvinneverdieromanen over alle kvinneverdieromaner: Han ser den lille grå musen og hennes indre skjønnhet. Det var skjellsettende. Jeg glemmer heller aldri Erich Maria Remarques' *Tre kamerater*. Dette var bøker jeg fant i mine foreldres bokhylle, og leste da sinnet var åpent og pulsen vibrerende.

Du kan velge en bok til påskeferien. Hva blir det?

- Bare en? Vær litt grei, da! Det er krise med bare en ... Da må det bli en roman, og den må bli utrolig tykk. Kan du ikke skrive at jeg sender en bønn til Karl Ove Knausgård om at han kommer med en ny roman som jeg kan ta med meg i påsken? Jeg trækker sånne Onkel Skrue-ringer i gulvet i påvente av ny bok etter *En tid for alt*. Den er noe av det største jeg har lest på på 10-15 år. Stor fortellerkunst. Han er en fantastisk norsk forfatter som er like stor som Gabriel Garcia Marquez.

Arne Olav L. Hageberg

Teksten sto på trykk første gang i Tidsskrift for Norsk psykologforening, Vol 46, nummer 3, 2009, side 269